

11 november 2020

Kära vänner kyrkoherdar!

Jag vill, med Paulus ord, önska er Nåd och frid från Gud, vår fader, och herren Jesus Kristus (1 Kor. 1:3). I det allt mer skärpta corona-läget behöver vi både agera och ställa oss på fast grund i vår tro och i vårt hopp till Gud.

Östergötland och Jönköpings län har sedan tidigare fått hårdare restriktioner och i går kom de till Kalmardelen av vårt stift. Jag vill därför, efter samråd med prostmötet, ge en uppdatering av det jag skrivit tidigare. För Östgötadelen av stiftet bedömer jag att det mesta fungerar väl, men jag förstår och ser den trötthet som finns hos många. Det är en glädje att vi trots allt kan fira gudstjänst.

När det gäller Jönköpingsdelen är situationen något annorlunda, eftersom myndigheterna där gör hårdare tolkningar av reglerna, vilket innebär att i stort sett all verksamhet utom gudstjänster behöver stängas.

Det är olyckligt att det nu råder något olika förhållanden inom olika delar av stiftet, men det blir oundvikligen så med den samhällsorganisation vi har, och som en luthersk kyrka anpassar vi oss till detta, och då hamnar vi i detta läge. Vi följer myndigheternas rekommendationer, och det är de som är ansvariga för tolkningen av bestämmelserna. Eftersom det bara är tre pastorat i stiftet som ligger i Jönköpings län, och de alla är belägna i Smålandsbygdens kontrakt, så sköts myndighetskontakten av kontraktsprost Peter Andreasson.

När det gäller Kalmardelen av stiftet så har i nuläget inte några mer eller mindre restriktiva tillägsbestämmelser/-tolkningar utfärdats, så jag bedömer att det jag skrev i det senaste brevet till er, när Östergötland fick sina restriktioner, går att tillämpa här. Beskrivningen av vad myndigheterna förväntar sig finns att finna på <https://www.regionkalmar.se/nyhetslista/skarpta-allmanna-rad-i-kalmar-lan/>

Precis som för Östergötland så är de tydligaste förhållningsreglerna riktade till medborgarna. Uppmaningarna är, som går att läsa nedan, inte inriktade på att vi ska stänga verksamhet utan på att vi ska anpassa den. Min uppfattning är att ordet "bör", i det nedanstående, ska uppfattas som "skall". Organisationerna uppmanas av myndigheterna att:

- Alla verksamheter i regionen bör vidta åtgärder så att var och en ska kunna följa de allmänna råden vid lokala utbrott av covid-19. Det kan till exempel innebära att verksamheten minimerar antalet besökare vid samma tidpunkt, öppettiderna anpassas och verksamheterna erbjuder digitala alternativ.
- Arbetsgivare bör vidta åtgärder för att anställda ska kunna följa de allmänna råden vid lokala utbrott av covid-19. Det kan vara åtgärder som att uppmana personalen att arbeta hemifrån, erbjuda utökade förutsättningar för att arbeta hemifrån och att tjänsteresor, konferenser och andra fysiska möten skjuts upp.

forts.

Jag vill också påminna om det som för mig har blivit en sorts huvudregel: om jag är osäker på tillämpningen av reglerna i något fall, så väljer jag den mer restriktiva tolkningen. Säkerheten går alltid först.

Stiftets corona-sidor, med information för olika aspekter av församlingsliv och församlingsarbete finns [här](#): Om något saknas så kontakta någon av kommunikatörerna i stiftsorganisationen, för komplettering.

Förhoppningsvis är det lite lättare att arbeta med begränsningarna denna gång, eftersom vi nu har fått preliminära sluttider, 19/11, 24/11 och 8/12, för de olika regionerna. Det gör det kanske lite lättare att motivera varandra att kämpa på. Förhoppningsvis blir det inte längre än så, men tyvärr måste vi vara beredda på att restriktionerna kan förlängas.

Vi arbetar och vi ber och vi försöker stötta varandra så gott det går. Jag vill åter påminna om att för den som vill ha hjälp med någon aspekt av beslutsfattandet kring detta så står kontraktsprostarna och jag redo att svara på frågor och samtala. Hör av er om vi kan vara behjälpliga.

Om de praktiska frågorna tog stort utrymme under våren är det kanske oro, trötthet och modlöshet som är dagens motståndare. Det var en stor besvikelse att den lättnad i läget som vi upplevde i höstas vände. Nu har vi inte längre sommaren i antågande utan måste leva i detta samtidigt som novembermörkret djupnar.

När Gud svarar på bön är det ofta genom att skicka människor. Kanske kan den egna modlösheten ibland vara en startpunkt för delande. Vi står i samma verklighet, och att i bön eller samtal få ventilera ut dysterheten hjälper åtminstone mig att ta några steg till. Vi bär inte ensamma, vi är många som står tillsammans i detta. Här får vi vara hoppets budbärare till och med varandra. Och i tillvarons djup bär Kristus tillsammans med oss.

Den 22/11 så kommer det att vara nationell ekumenisk bön i corona-tid. Jag och en del andra biskopar, inklusive ärkebiskopen, har ställt oss bakom detta. Information finns på sidan <https://www.nationellbonedag.com> Utifrån detta kan var och en välja hur ni uppmärksammar detta, men jag tror det är en god sak om vi på något sätt berör i våra gudstjänster denna dag att stora delar av den samlade kristenheten ber tillsammans.

Ännu en bön har jag skrivit. Använd den gärna i denna eller i anpassad form i de sammanhang där den kan passa.

Gud, när novembermörkret lägger sig kan hoppet kännas långt borta.

Tack för att du bär oss, när kraften verkar rinna ut.

Gud, vi ber om inspiration att orka en bit till med allt det som behöver göras, avstås från och ställas in, för våra medmänniskors och vårt samhälles bästa.

Hjälp oss att se ljus när vi inte orkar söka efter ljuspunkter själva.

Hjälp oss att vara ljus för dem som tappat bort sig i tidens och sinnets mörker.

Du är hoppets Gud, du som går med oss genom livets prövningar.

Amen

Så vill jag önska er allt gott och Guds rika välsignelse!

+Martin